

NAŠA SLOGA

POUĆNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Slogana nestrani pašne stvari, a meseca nje pokvariti". Nov. Broj.

Uredništvo i odpravnost načini se: VIA TORRENTE br. 12. —

Nepodoban, nečist i ne čistotin. Prinoslani u pismo tiskaju po 5 nov. svakog radnika. Originali od 8 radnika stojat će svaki redakcije 60 nov. za svaki radnik više 5 nov. i u službu opozivana uz pogodku sa upravom. Novi se sliju postarom, napuštenom (zasegno partizanom) Imo prezime i mijubila plasirati valja točno označiti. Komu lišit se ne dođe na vreme, može to javiti odpravnostu. U čvoru plasirati, za koje se ne plaća postarina, ako se Izvina napiše: "Roklamacija". Dopisati ih ne vrednuju niko se i ne tiskaju. — **NAŠA SLOGA**, izlazi svakog četvrtka na četvrtu godinu. Novi i plasiraju se na vrednost, ili odpravnost. Napušteni listovi se ne primaju. — Prodajeta u postarim stojci 5 nov., a posljedice 2 nov. na godinu. Razmjereno st. 50/12 za pol godinu. Izvan časovno više postarina. Na malo 1 nov. 6 nov.

Iz protivničkog tabora.

Mi smo se jur odavna tomu privikli, što nas naši narodni protivnici u Istri svuda rasplavaju, a one i klevetu, gdjegod njim se tomu agodu priznati. Noima, jedino i koliko uplijeva učinio osoba u pokrajini, koju nobi ti nudi prosvjetitelji ruglu i smjolu izvirgli, oklevotali ili prestatili. Jedinjili i drugog oblasti donuncirali. Nasu narodno svetinju, vjerni, jezik, običaji, nošnje itd. sve ovo je u njihovih očiju toli pratio i tako oglavio, da su odlučili nomirovati, dok nam sve to ne izkorenu i nonsumi. O tomu rado svini dopuštoni i neoporučeni svedstvi, to njim je proglašat razpravo. Gdjegod se dvojica njih sastane.

Protivnikom našim pružila se opot, jednom takova ljepe sgora, da uzmegau dati oduska svojoj mržnji, strasti i zlostavljenosti proti svomu, što je nam milo i sveto.

Dne 9. t. m. sastalo se talijansko političko društvo u Rovinju na glavnu skupštinu. "Družnost" novinarska i pojedini predmeti razpravo nultaju nas, da so bari letnici obazrivo na najnoviji rad političkog društva, kojo bijaše zasnovano i ozivljivo, da istriobi i unisti slavensko pučanstvo Istru.

Mimoilazec nekoje amžino i djotinsko predmetu razpravo, koji bi prije spadali u krđmu nogu li na skupštinu ozbiljnog društva, zaustaviti gome se kod mih pitanjih, kojimi so izravno nepada u našo pravko i našu narodnu stranku.

Društveno godišnjo izvješće, govoreć o poslednjih državnih izborih, kaže molje ostalim: "da se jo naša stranka kao ogrank veliko pan-slavističko propaganda služila kod poslednjih izbora nevcom, ebečanji, varkom, grožnjama, lažju i denuncijastom u tu svrhu, da zaslopi se, da jih takovo može kao svoje oruđe rabiti."

Gleda svih ovih krasnih sredstava, koje nam talijanska gospoda pridivuju, obraćunali smo s njima već odavna. Pokazali smo naime i dokumenti nepobitno sto i sto puta, da se jo upravo talijanska stranka u našoj pokrajini kod svih izborih služila najgjadnijim sredstvima, što jih pokvareno sredstvo izmisli može. Jedno je ipak što nas sili, da se kod ovog pitanja malo zaostavimo a to je onaj stavak, koji govori o panslavističkoj propagandi u Istri.

Trezniji političari nego li su skupščinari rovinjski, smetnuli su davno s dnevnog reda strašilo panslavizma i njegovu propagandu kano predmet, koji je odigrao svoju ulogu, kao stvar, koja se nitko više neboji

niti ona ikomu više izponira. Ister- niti izraziti. Ona četiri dana žestoko skim talijanskim kolovodjama poznato borbo podala su nam novo silo za uzračniji rad, jer smo se tada uvjeroili, da nisu moglo dugi gojeno i pripravljano tajanstveno varčo i spletko rastrovati naših dičnih birača obično buzotakom.

Što se tako napokon primirje ili mira između naših vojnika, dotično naše stranke i Talijanom Istro, oponujemo ono, što smo kazali toliko puta da do našne nestati i zavladati mir u pokrajini jedva tada, kada budu imali draga. Ali tim nit do oni uplatiti našog vojnika, koji uvidja i sam silovanju i provaru talijanskog, a još manje do uspijeti svojim donuncijastvom, jer je poznato obilešim i evakomicu, da u istri nemože biti govora o panslavizmu ili njegovoj propagandi već usuprot o drugoj razvratnoj i državi pogiboljnoj strani, koja se kreće "Irredentom". Da obstoju ova stranica u Istri, da je ona izvana podupirana, da imaju pristaša i apostolata u svim talijanskim gradidli Istro, poznato je oblastim u vjeku i talijanskom političkom društvu?

Govoreći nadolje o državnih izborih, zadirevaju ročno i izvješće po statom obidaju u nokojo c. kr. činovniku, koji da su našoj stranci kod izbora išli na ruku; tuži dalje nokojo školske nadzornike, koji da so bio više političkom nego li škole; i ističe leto slijepu točku izbornu borbu u Buzetu i izbornu, pobjedu u gradovima pale su nošte zaostavljaju kod pitanja o pomicbi nađeg vojnika u Talijani.

Mi smo kazali roštešaju poznato unomerandum paxinskog društva, da noćna u Istri niti jednog političkog glavaru, koji bi bio našo krvili ili jožika, to da ako se jedan ili drugi drži stregu zakona, ako radi nepristavno, toga mu može nitko u grdu upisati, nit mu može donuncijastvo talijansko gospodo išta škoditi. Nadalje kazali smo istom sgorom, da su našim narodnim protivnikom povoljni jedno oni časnik činovnici, koji s njima našu propast a njihovu pobjedu juvno na banketili slave ili oni, koji u njihovih saborskih klupuh sjede i tuj s njima u isti rog truba. Dvojicu il trojicu političkih i slobodnih činovnika vjajalo bi dakle iz pokrajine potjerati, da bude vjedan pastir i jedno stado i tim spašena talijanska pokrajina!

Djelovanje školskih nadzornika prosudjuju politički glavar, nemjestači i zemaljsko školsko viće; pa kad bi se talijanski kolovodje popitali kod ročenih oblasti o napredku ili uspjehu u školama pojedinih kotara, doznavali bi, da je najbolji red i na predak upravo u onih kotarima, kojima upravljaju oni nadzornici, na koje bučaju paxinski i porečki političari naj-otrovnije streljice.

O izbornoj borbi u Buzetu ne- možemo se niti mi nego što pohvali-

gospodari, izlizu občinare pak onim, koji donju za njim, ostane sama kost i koža. Tako je i ovde. Sad, kad su pojeli i raznesli što je da, ostaviti da nam pravne blagajne i sile duga pak da imaju srećnost, kazati sto vidio, kako ščedri gospodari. Nu nista zato. Mi netreba da pazimo na ono što govore i govoriti budu naši upravnici. Oni se brina jedino za svoj tribuh i smršljaju nađin kako bi nas postali talijančići. Tribuh su si napunili ali zadržemo našim živatu vjoru, da nas postali živje nađe.

Nadjevamo njim obdujemo, da će doći vremeno, kada jih buduću mogli pitati za ručun njihovog gospodarenja. Dugo smo gledali, tripli i mudri, ali višo toga nedemo. Kao budućih izborah pokazati domo vam, da niste više "ščedri", da smo slobodni ljudi, koji poznaju svoje dužnosti i svoje pravice. Radi toga oponujemo sve naše svobodljivce, da se drže i vladaju složno i kropicu. Nam netreba više onih pijavica i nemirnjukah, koji su samo za sebe misili i radijili nas punili, da pogibamo, da propadnemo. Drugi ljudi, pošteni muževi moraju zavladati običnom, a vlači, nemirnjaci i hlađotili, naši moraju na stran.

Običnici paxinski pokazuju gospodari, da se više nodamo voditi za nos.

DOPISI.

Iz Pazina ujedno ujaje. Hjela nam se g. uređidle i t. nosreda, da smo zguhil i našu gimnaziju, jedino jošto vrlo inđuši matematikom i moralnom nepraksa. Ovi je bezdušni i nosiljnik gospodara, kamo ste nas zapošljali? I Škola gradjanu i kmet mora nadušiti tripli radi vaših gledobaca. Idući vaše krvanje zguhili smo domaće vojnštvo a sada oto i gimnaziju. Kamo bismo došli, da vi i nadalje s nama u našim gospodarstvima? Ovakvo je bilo vaše gospodarenje, da kojemu doznali a što će biti s onim, što nam je nepoznato, što će obavilo modni židovi a da mi o tom niti neznamo. Neda Bog, ali mi se vrlo bojimo, da do se vremenom otkriće toga mnoga. Strah nas je, da su gospodari obdušili do grla i taka na sliromu silno broju opričnih. Pomeštite ljudi hajžili što da bili s nama, ako smo do sada težko nosili razna plaćila i namete, premda se jo zasluzilo Herop novac od vojnika, profesorih i časnika, kako smo nosti od sada toliku bremenu a zaslubio od niskud?

Istina je, da ste potleđali grad, gradili cestu u jamu, ali s tim ste samo ostegljili siromahn, da gospodu obuđete, niti ste nam veliko dgoje, koje nećemo moći podnediti.

Kadamo se mi u vaše loše gospodarstvo tužili, kaži sile raz, da što mi popom i činovniku vjorijemo, da će biti sve lepo i dobro, a kad smo, upropabljena je današ vašim nemrcem ova naša občina. Dok ste po turku vladali i gospodari, pozivali ste tolko siromahne u grad, da vam pomognu grdati i smraditi sve što je poštano i vredno, a danas su vam ti siromahni na školu i sramom u gradu. Naše je stanje zbijlo zdvojeno a činje u našim ljubavlji do ove gradi zemlje, mi bi morali odavale stot. Ovakvo nam ne preostaje, nego da naše upravstitele obuđe, da u njim uzmemu uzde iz rukuh, jer su vas doveli do nad samu jumu, a da vladaju još samo malo, bacili bi ovu občinu u samu jamu.

Vilja nam se mi snobodnari primili junački posao, da apasimo bar ono malo, što je talijanskoj gospodi preostalo. U svim občinah Istra, gađe vladeju ovakvi

Iz Puli 24. maja. (Bratski poziv). Poznato je vjeć, kako u ovom mudiom Barilonu, u ovom grijedaju razniti narodnosti obestoji nejako al patrličeno društvo "Gligonice". Šaka braće Slovenskog zasnovala je to društvo, nek se vidi, da i oni uzvadaju društvo, kamo svoju domovinu, čemu na društvenim životom kao svu slije izobraženi parodi. Zasnovana oni je društvo, da počeku svetu, da se znaju posostati svojim dnušnim imenom, svojim maliim jezikom. Da su oni u toj namjeri zasnovali svoje društvo, da i braću Hrvatu u svoje grijedzo prihvati, to je očevljino, pobjeđi društvo mnogi avošni članovi brojati također poljšči Hrvati. Stalo je, da ni suni: otinjeni Slovenon, ni sami otinjeni Hrvati, nahodeći se u ovom gradu, ne mogu udžrati posobno društvo, kamo se dolikuo uglednim osobam, na udruženi u jedno dobro mogu udžrati slobodno društvo, kojeg može služiti na diku jednini i društvo. S tom namjerom, da se sile složi, da se braća s braćom zegile, sblži i upoznaju među sebi, ali s tim se živeti. Poštovanju mješeva južni društvo "Gligonice" stopa u novi život i počele živjeti temelje. Ni za dobre temelje treba i dohvat poljub, treba materijalno i moralne podrške. Tko da se poprije tog posla, ako ne mi braću Hrvati, od kojih hrvatska majka doku, da se već i mi od ana prenomo i svojski zauzmemeno za naš hrvatski ter pozavamo, da znamo činiti i ljubiti što je našo.

Ovo hrvatsko slovo, ovaj patrlički poziv, ovo plodnosno sjeće neka bude htjećno u njivu rodoljubnih srdačica vaših, Hrvati predo! Nu za Bogat nek ne padne na kame, u drađu li na put, već u plodnosnu zemlju i doprinosne obilne ploda, kojim može, same, ako hoće, uraditi svaki rodoljubni rnsadnik. Tu nebit će se Bog zna što, već jedino to, da se svaki otinjeni Hrvat odzovne ovom žarkom pozivu. Zrno do zrna pogoda, kamen do kamen palati.

Za toliko svršene stvari slijep je vjeć, da je Bogu plakat, a za svoje društvo, za svoj ponos, za svu dliku, da nije vrijedno žrtvovati malu svotu? Ako smo dosad male, nećemo odseći. "Mogliči tudi che male", voli Talijan. Držimo se i mi ova izreke, ter zakređimo novom sluzom, niko i kušen nemari, samo odvražno i užutino. Nekoji hrvatski rodoljubi,

* Članak ovaj, gotov za prošli broj, inozraju je izostati, jer nam je bio međutim stigao poslednji govor zastupnika dr. Vitezovića.

U Barbani mjeseca maja 1830. Občinski poslovi, osobito kad se razpravljaju u svakoj občinskoj sjednici morali bi biti javni za to, da ti poslovi idu redovito i zakonito. U mnogih naših občinama nije žalilo toliko toga. Navlastito mi Barbani imademo se u tom pogledu mnogo šta izužiti. Vedno nas imade neuključiti skrbi svoje imale svatko, pak sa tako ostavljaju sve občinske stvari jedino zastupnikom. Bila bi sreća, da se bar ti zastupnik brinu za občinsko dobre, za občinsku interešu, oskako, kako njim to čest i dužnost naša. Ali ni u tom nije kod nas tako. Da se je ovde većina zastupnika brinula za obće dobre, nebi stva stali kod nas občinski poslovi tako lošo, kako u istom stoju. Imademo se nivlastio mnogo tužiti na naše zastupstvo od god. 1877. simo odkad je valne naše občine pala u nizki ponor, iz kojeg će se teško izvući.

Čitatelji mle »Naše Stoge« znaju po onom dopisu iz Barbane mješeca marta t. g. kako su kod nas upravlja i gospodari. Preli lošoj upravi u ovo zadnjih devet godina uložili smo slič utok u naše oblasti ali sve je ostalo onako, kako se gospodi htelo. Nujposluju na nadoljni naš utok posla je st. junija jednoga avoga žinovnika, da pregleđa naše občinsko raduno spomenutih godina. Prvih izdvojenjem niskim bili niti najmanje zadovoljni, jer se jo pokazalo, da akoprom je silom utjeljeno proko 4.000 for karakoga poreza i ekvivalenta, ipak ostala občina silno škodila. Isto za koliko:

a) za krenutu na ekvivalentu oproštene od ministarstva za preko 4. t. 1000;

b) Ruklanak dva lata blagajni plućen barbarskim novac fr. 780;

c) novi zadržani u nadaljku i posudjeni za gradnju ceste Savlješko 197 fortuna;

d) novi zadržani po nadaljku i posudjeni za Alto i krumpli gladno goštinu 1880. fr. 600;

e) atroški za pročinjenou komisiju na občinski posao Pernjakači za raduni dug posao for. 80.

Sve ova iznaka ukupno 2450 fr.

Ako kao da to vojniku dosta, našlo se jo na ležnju radunam, da je ostala občina svršetkom god. 1885. dužna:

a) za carev! pos! for. 1.770; 51';

b) za Savlješku cestu zamjetajuću hra- gajn fr. 1.925; 93;

c) lato blagajni za Alto i krumpli fr. 410; 27.

Ukupno dakto fr. 3.621; 70!.

Ovdje valja opaziti, da je Barbana plakala nameto za Alto i krumpli doma i poreznom urodu u Vodnjanu t. j. dvostruko: unutru iznaka za krumpli i Alto, za ostala i ostala 100 pe sta u taj bi postavljen bez znanja občinskog zastupstva! — Činovnik sl. Junat prije noge li je otišao, htjelo dali što zastupstvo meli o tli radunih. Radi toga pozovao načelnika, da urođ občinsku jedinicu, koja no je imala držati na 11. marta t. g. Prilje to jedino neugovorili su i proučili na sve inoguda našino barem jedu i razno pridobijale nekoj zastupniku, da vidi raduno svakako odobri. Niši dželan zastupnik Grabar i Zuban zauzeli su an na toj sjednici mužavno i odinjivo za korist občine pretili, da se raduni neodobre, ali sve bljude buduću. Na pradog savjetniku Ivana Brčiću bljahu raduni ipak odobrili na 12. glasova od 22 pručnih, od kojih nekajtje dočvorice glasovali.

Videti inenjuna zastupnika, da je tačno postupak nepravedan i da občina se velike škode, uložio utok proti tomu odabranju na kapotinat i na sl. juniju. U utoku molili su, da se unisti ovaj zaključak zastupstva, jer da je silno občini štetan i jer je načelnik sa jednim žandarom ne samo pristuprano sjednici već istu rukovodio i dajući on i njegov brat glušivo reči u prilog a na škodu občine.

Zaključak sjednice bljajo se sl. junte uobišten te tako ostalo računi neodobreni. Načelnik pozove u istu svrhu novi sjednici za dne 3. t. m. Također prije ove sjednice nagovaralo se iznova zastupstvo, da odobri raduno a jato barem jednog ljetlo je po elekt obični lovec i manje zastupnika, da za Boga drže za načelnika, ili ako vede za njega glasovati da: »zaime božje ga ostana doma. Na dan sjednice sakupilo se 17 zastupnika, okolo kojih su podspolice silne agitirale i moljekale za odobravanje. Cim dođe na trg zastupnik K., bljajo odmah određan u jednu kuću, da se nedogovori sa drugovl i taj zadroži do poslijje pođene. K. sjednici je zadroži i do 00 občinara, da sljedeći dio i kalc o biti. Ovo lude htjelo se je prestrasti žandari, kao da su kakovi buntovnici a ne mlinci i pošteni občinari! Al se nije ni to spletka ponešao. Žandar, videći lude pošte mirene, vrati se u kasanju.

Zastupnik Zuban videći, da je dostatan broj zastupnika, zamoli načelnika, da otvor dvoranu a ovaj to učel to unijde njih 5 u Zubinom, a ostalo ostane na trgu. Na to zamoli isti zastupnik načelnika, da bi pozao i ostale zastupstva u ovaj mu odgovor: »imate občinske služe pak ih činito evati, na što refe Zuban mirno: što stoji u vašoj vlasti a ne u mojoj.«

Poslijе dužog čekanja izndje Zuban na trg te zamoli zastupniku, da unijdi u dvoranu, ali on, navlastito zastupnik B., nebjedose u dvoranu, kao da se tobožno prisutnih občinara i tako dekluirajući nadonje i poldan, u vedno se zastupniku razdje. Občinari ovako po šarognjih prevareni, počeli su mrmljati, a duše se i glosovali: »emo čuti računu, vanka s računu, dol i krajem! i njegovimi prijatelji!« Čestiti Zuban i Grabar stupaju odmah među narod te ga podseći mrlji i tisuti u da prisutnim zadovolje, složiti se u tom, da će napisati tužbu proti načelniku. Smisljeno uđenjeno. U tužbi opisano je 40 narodnih zastupnika, pripadajućih većinom žinovničtvu. Modju ovim jesu tri bivši ministri, poslani u Rimu, zatim nekoliko nižih žinovnika, te ugovorenih i svećenikih, sve velikih vladinih pristaša.

Iz Biograd-a juvlijaju, da će se sastati narodna skupština početkom

julija. Kraljevskim dekretom imenovan je 40 narodnih zastupnika, pripadajućih većinom žinovničtvu. Modju

ovim jesu tri bivši ministri, poslani u

Rim, zatim nekoliko nižih žinovnik

učitelja, te ugovorenih i svećenikih, sve

vladinih pristaša.

Prošlog sedna odrivena jo je u

bugarskom glavnom gradu urota proti

knezu Aleksandru i ministru Karavelovi.

Uročiti su namjeravali kneza

uložiti u ministra smrtnuti.

Onomadno progovorio je u Sebastopolu

russki car prigodom porinuća jedne ruske

vojniciške ladje velo značajan govor

priusnim vojnikom i dostojanstvenikom.

Car je naglasio u svom govoru,

da će russki vojnici znati braniti na-

rodno interesu me proti komu.

Grčki i turski vojnici sukobili

su se na granici pak se jo mislilo, da

do odatla nastati krvava borba. Sada

javljaju je Atone, da su se jedno i

drugo šoto povuklo od granica te

da će biti grčko šoto do mala razo-

ružano.

U nudioj dovršili su se u Ita-

lijii saborski izbori. Vlada je izabrala

pobjedouosnu, te do imati u novom

saboru do 50 glasova vredno.

U englezkom saboru razpravljala

se kroz sedam danah vladina osnova

o irskom pituju. Daljnja razprava od-

godjena je za sutra. Vlada se nuda,

da do napokon sa svojom osnovom uspijeti

tu tako bar ponošto Irceom zadovoljiti.

Framina i Jurina.

Fr. Čuj Jure, piše mi on kanfanarski kralj, da kada jo moral on da, da jo povukai sobom pop i meštra.

Jur. Pak da jo za to, te je osul Pražan oglasiv. Prorok, Ljubomir i Zobilijski, ki to karenjatko spuslati.

Fr. Ja, ima da će sadu pop od glada poginut.

Jur. Aj do prije još keža Kralj je spovedet.

Fr. Ja, da bi barem rešje smeti pomrili Proroka s Pravoglavljevi.

Jur. Neboj se mi to se to već doč izbori pak kada počet' kult pulsat, jasni i veći u Pazinu i Poreč, te se oni nad pal istegu koritu.

Fr. A, dobar njim glad.

Jur. Mane pak plu temo s Bartolijem, da se tamo dospeli neka lisan, ka se rado s kokošmi hrani.

Fr. Spuškom i abrekli moru ju luhko san- drat.

Jur. Al govere, da njoj olovo neškodi zač da luna dehnu kožu.

Fr. Za to su ti sliši Kastavci. Kada prnesu tamo vretena, neka puste ricetu Bartolijom.

Jur. Ča bi pomoglo?

Fr. Ča ti pitak!

I s t r i .

Bol mi težka jedno arde očeva,
Zlost lava priliče mi grubi,
Kao ponisti mi na tvoj udas hudi.

Zar bačevlek sudjelo ti, majko,
Da te tisu te kreničko smrće,
Zar baček oblije svanuti sreće?

Kao pogled mi na seljači ti blednja,
Kako stanje, kako mjesto prosi,
Da joj Višnji nevolje rozi,
Odmah oko suzam se orosi.

Sa svih strana druga žuti ulje,
Da li lešek, tužno uzdrsanje,
Savojnik kletva sā težke nepravde,
Slan jauk te robsko kukanje.

A ti majko, u crno zavita,
Poput mlado, jadno udovic,
Gledaš djecu od svih ostavljenu,
Gledaš djecu — crne kukavice.

All neki dolazi već doba,
Doba bolje, srotne budućnosti.
Kad krvnikom tvoga rod' će djeći?
Hajte hujte, robata nam već doći!

N. V.

Različite viesti.

Gr. Vrancić, župnik na Vrbu, koji je bio onomadne u poretkom latku lažno donesen, da je pomogao u pazinskom namostanu prislavlji ukinuo parisku gimnaziju, poslao nam je voć za prosljivo broj poduzije »Pripoljan« kojim poslužiti latku u poretkih smaškarnih. Gospodnik je nam oprostio, što mu Pripoljan nešto poslo su velež. gg. Hugo Novljan, gvardijan namostana i Ante Kalno, župnik buzetski spomenuti latku izbori u grčkom zatukli su tim ujedno s njima od poretkog sinrada opravlj.

† Stjepan Kučas, župnik plešivki (kad Jasice) premrlio je dan 15. t. m. naček dugo i teško bolesti — subice. U pojedinučku gubi svećenički stolis u Hrvatskoj uzor-svećenika, narod žarkog i čestitog rodoljuba i sna u naču istarska slobotinja krenakog prijatelja i dobrobitelja. Vječni budi pokoj onoj plamenitoj duši.

Doček presv. biskupa u Kastvu. O dočeku presv. biskupa dra. Iv. Glavine plu nam je Kastva, da je stigao dne 17. t. m. na kolodvor kod Matulja, gdje ga je dočekao preb. dekan kastuvski i nekoj okolni svećenici. Prvi prud u Kastvu pozdravljaju biskupi obični načelnici g. Muriš u Imu občina a dočeku prilustvo više svećenika, obični zastupnici i množstvo naroda. Sljedećeg dana odputio se presv. biskup u Rukavac, da podlazi sv. hrmu a odatlo imao se vratići natrag u Kastvu. Sto nobisado mnogo sjećnji doček, razlog je taj što zastavah njih blj, jer je jošte od lujnog nemiru zabrinjeno svaka svećenost sa narodnim zastavama i veselja ni svećenosti nemožmo si predstaviti bez naših trobojneča. Zntiželjani smo, kad će već jednom gvitjeti slijediti zagradu gleda na rodnih zastavah.

Rendićev model za nadgrobnim spomenik obitelji p. Plöhe na Ricu, o kojem smo u br. 18. t. g. govorili, jest posve gotov te da ovih dana biti saliven u srdcu. Spomenik predstavlja nam uskrnje, pa premda je taj predmet kiparskim dijelom toll česta i bogato obradjen, predstavlja nam Rendić svojim austro-američkim posveta novu ideju. Model taj predstavlja nam skoro u naravskoj voljstvu ajedog anđela, toll mila i krasna, kakavim samo anđeli bili mogu. Na kruši anđela spuščilo se u tanahnog kobiljicu spavajuće mužko dijetesko u dobi od po petiće 2 godina. Ljevom rukom podlže adjev laginu veo su glavice djeteta, da se uvjeri, da li ono sladko spava a deselu, pruženim kaži-prstom primice ustima, kao da opominje na mri i žutnu.

Ljubezno dijeteske, pruživ se na levu boku na kruši anđela žurava, podcjevile leđom rukom glavice djeteta, da se uvjeri, da li ono sladko spava a deselu, pruženim kaži-prstom primice ustima, kao da opominje na mri i žutnu.

Glava radnja je toll duhovito zamisljena a upravo savršeno izvedena, da se

je i onomu, koji se malo razumije u tajno kiparske umjetnosti, težko odrediti od ovog krasnog modela. Modelom ovim pokazao je iznova g. Rendić da je u svojoj atropu pravi umjetnik i da je svakom njegovom novom radnjom obogaćeno kiparstvo novim dragocjenim proizvodom.

Jezik kod suda. U 18: broju tek; godine upozorili smo naše rodoljube da nam prijave svaki slučaj, gdje bi koji su u Istru odbio hrvatski sastavljan spis molba ili tužbu. Naplaš ovo, imali smo u misli same one sudbeno odušike, kojima bi ne odbio hrvatski spis samo radi toga.

Ito je sastavljan u hrvatskom jeziku. Ovičanah primili smo plombo od sejnika Izredne Istre, gdje nam se tuži, da mu je od suda povraćena jedna tužba hrvatskog sastavljanja, premađu su mu bile iste tužbe i u hrvatskom sastavljanju, uvek bez prigovora primljene i rješene. Malo daleko pak sam pripovjedao, da mu je rečeno, tužba odbijena s motivacijom, što nista kod podpisu tužitelju, koji je tužbu podkršao, bila navedenica dva svedjaka.

U ovom pogledu imamo najprije opasiti, da se buz dočinjeno sudbenoga spisa nemoguće izraziti, što je u stvari, a toga u budućem valju da nam se prispominje tučav spis, jer se bez njega "nemože nista poduzeti". Gleda ređene odluke ipak nam je spomenuto, da nije taj spis odbit radi jezika, nego radi drugih formalnih pogrešaka, jer nije se bio nadao upućno i ispitivanje tužbe, da je solenio, an se ova rudi jezikom imam odbit. Da so je ta tužba radi jezikom odbijena, to bi se bilo moralno u sudbenog odlučujući kazati. U načinu onogudu nećete daleko povredi jeziku.

Ovom godinom imame još apokoriti, da moraju biti svih sudjeluju spisi tako sastavljeni, da ih sudac može razumjeti ili drugimi rječima spisi moraju biti razumljivi. Novaja podnemuti spis u narodju, koje se ovoj ili onda poveri, ved ih valju sastaviti u jeziku književnom, u jeziku dučku, kultiviru se plete nad isti. Kod suda imam se rabiti česti jezik, koji je za sve jednak.

Citaonica u Omiljanu. Osobitim veseljem javljam, da su omiljanjski rodoljubi poštovani, marom e u javljanju potigli željni ovi t. j. otvorene hrvatske književnici.

Dne 23 t. m. obdržavala se prva skupština »Citaonice u kojoj biješte izabreni jedinstveno predsjednikom tamjanjski župan, da starina župnik vočeš, g. Alfonso, tajnikom g. Josip Matanija, odbornikom gg. Niko Jederlinić, Niko Turato a pokroviteljom obilježjenoj načinu zastupnik dr. Dinko Vitošić.

Citatiljno volevratnim Omiljanom želosi, da bi njim učenjem trud donio obilna ploda u našim građevim i povedini učim preporučimo, da se uglouaju u rodožubnu Omiljanu.

In Voleskog nam pišu dne 20. maja: Dame pod veder dođejo jo ovamu presvetlosti i predstari gospodin dr. Ivan Nepomuk Glavina, biskup trčanskic-koparski, da sutra podlijeti sv. krizmu u ovoj plovani.

Prama Čortakovci dođekala ga je množinu puka za glavarom gosp. Augustinom Rađićem i savjetnikom Poldićem Antonom i Karlovićem Ivanom Varlijanom na čelu. Dobla još školska inžadetru muzika i ženski su učilištem i čestitili se stručni savetog Sreće kojoj imaju ovojje zavod.

U hmo školsko djece pogrdavljeno je presvetlog biskupa djevojčica Amelija Rauhova vrlo hlepom hrvatskim govorom i predala mu kiti otvarač kako je navada.

Ona je došta dugo govorila, ali tako očito, milo i bez pogreške, kako da biskupa svaki tun vidil. Sam presvetli biskup a i svr prisutni bili su tim pozdravom jako zadovoljni, zato je pravo, da djevojčica Amelija Rauh bude očito poohvaljena.

Biskup je najprije pohodio crkvu i onda se odinor u plovani to primio kratke poljode, među kojima spominjemo vizitu g. kotarskog kapetana viteza Jettwarta i narodnog zastupnika g. dr. Laginje.

Gologoričani pozor! Dne 2. junija t. g. imali detai izabran novoga župnika. Mi vam želimo od srda, da načeto dostojna naslednika nezaboravnom Fabritsu, koji vam je bio dobar pastir, Iskron savjetnik i pravi prijatelj. Neprijatelji Vaši i celogra vam rada radejno i tajno, da vam narinu osobu, koju vam nikako preporučiti nememožemo. Kako rade šaranci i taličaništi javno, znate da su najbolje a da spletare i mite i tajno, ovo vam erto na bletom. Poznali vam župnik Dragovina razaslije po Gologoričani pišu a silecnički radižuju;

Lovrana 10/5. 1880.

Carissimo N.

Questi giorni fra breve avrete la Nomina del Vostro parroco — sapendo' oho fra i concorrenti vi appartenete certo Sig. Ignazio Meško. Curato di Volmbrasà persona buona donna e vero sacerdote, vorrei raccomandarvelo affinché col vostro appoggio presso quel parrocchiani spuntasse a Vostro parroco. Desidero venisse questo mio scritto tenuto segreto.

Salutandovi e tutta la vostra famiglia sono Vostro vecchio amico.

Giov. Dragovina, parroco.

Plomo lo glisi u našem jeziku ovako:

Predrag! N..

Ovičanah danah do mala imati čete imanova valog župnika — kazujec da je medju naječetom noki g. Ignazio Meško — kurat u Volmbrasà, osoba dobra, učena i prav i svedenik. Želim preporučiti vam ga, da uđe vadiš nastojanje kod onih župljanih izabranim vama župnikom. Želimo da bude ovo plomo **sigurno sačuvano**.

Pozdravljaju vas i onu vašu obitelj, jesam vam već slijep prijatelj.

Giov. Dragovina v. r. župnik.

Nuša poslovion kaže: »pokuši mi draga, da ti kažem iko je. Vi Geologorđani u i naši džatovi suadu iko je i to je g. Dragovina. Mi vam spomenim, da vam on nemože preporučiti osobu, koja bi se primanjala. Vam dubinivo i telešno dobro, jer je on Vam i svih naš gradnji doprijeo.«

Što da Vam ređemo o g. Meško? Ako nominato, on je onuš gospodin, koji se joj je radio i glasovao kod izbora sa sponzorom, ali nemački suadu iko je i to je g. Dragovina. Mi vam spomenim, da vam on nemože preporučiti osobu, koja bi se primanjala. Vam dubinivo i telešno dobro, jer je

on Vam i svih naš gradnji doprijeo.«

G. Dragovinu ipak vjeđamo one poslovion, koja kaže: »presegao je zemlju raju, da se sve nje luju smiju i kamo li uobičao na svjetlu učistvu spletke jednog Dragovinu.«

Odbijena molba. Porozovna obdžina »Citaonica u kojoj biješte izabreni jedinstveno predsjednikom tamjanjski župan, da starina župnik vočeš, g. Alfonso, tajnikom g. Josip Matanija, odbornikom gg. Niko Jederlinić, Niko Turato a pokroviteljom obilježjenoj načinu zastupnik dr. Dinko Vitošić.

Citatiljno volevratnim Omiljanom želosi, da bi njim učenjem trud donio obilna ploda u našim građevim i povedini učim preporučimo, da se uglouaju u rodožubnu Omiljanu.

In Voleskog nam pišu dne 20. maja: Dame pod veder dođejo jo ovamu presvetlosti i predstari gospodin dr. Ivan Nepomuk Glavina, biskup trčanskic-koparski, da sutra podlijeti sv. krizmu u ovoj plovani.

Prama Čortakovci dođekala ga je množinu puka za glavarom gosp. Augustinom Rađićem i savjetnikom Poldićem Antonom i Karlovićem Ivanom Varlijanom na čelu. Dobla još školska inžadetru muzika i ženski su učilištem i čestitili se stručni savetog Sreće kojoj imaju ovojje zavod.

U hmo školsko djece pogrdavljeno je presvetlog biskupa djevojčica Amelija Rauhova vrlo hlepom hrvatskim govorom i predala mu kiti otvarač kako je navada.

Ona je došta dugo govorila, ali tako očito, milo i bez pogreške, kako da biskupa svaki tun vidil. Sam presvetli biskup a i svr prisutni bili su tim pozdravom jako zadovoljni, zato je pravo, da djevojčica Amelija Rauh bude očito poohvaljena.

Biskup je najprije pohodio crkvu i onda se odinor u plovani to primio kratke poljode, među kojima spominjemo vizitu g. kotarskog kapetana viteza Jettwarta i narodnog zastupnika g. dr. Laginje.

Gologoričani pozor! Dne 2. junija t. g. imali detai izabran novoga župnika. Mi vam želimo od srda, da načeto dostojna naslednika nezaboravnom Fabritsu, koji vam je bio dobar pastir, Iskron savjetnik i pravi prijatelj. Neprijatelji Vaši i celogra vam rada radejno i tajno, da vam narinu osobu, koju vam nikako preporučiti nememožemo. Kako rade šaranci i taličaništi javno, znate da su najbolje a da spletare i mite i tajno, ovo vam erto na bletom. Poznali vam župnik Dragovina razaslije po Gologoričani pišu a silecnički radižuju;

skog društva, koji nije vredan, da se počuće među poštane ljudi.

Za naše pogorelo primili smo nadaju se za zaunapodnost for. 2 od vel. g. Jakova Smaka, župana u Ljulinjanu.

Naslučivanja. Nova Pressa južna, da će sjelo istarsko bliskupije biti preneseno iz Poreča u Puli. Druga vlast, da će odstupiti namjenski Prateli i da će biti još više osobnih promjenih u tričanskom namjenskiću. — Mi proti ovim promjenam nebi imali nikakva prigovora.

Matica Hrvatska. Upozoravaju njušičiči, da će se ved ovog mjeseca razaslijiti kučige »Matica Hrvatska« te da se svatko, koji samo može priglasiti kuo dlan istomu družtvu, za Test i okolou prouzmiće predplatu (3 for., neće uredništvo, koje će predplatniku kučige donaviti).

Akademičko društvo

Hrvatska u Graču. U prvoj glavnoj sjednici hrv. akad. Jurišta »Hrvatska« izabran bje sledeći upravni odbor za drugo poljeđe: za predsjednika Fero pl. Weber-Tkalčić, stud. teoh.; za podpredsjednika Vladimira Vrahovića, stud. med.; za tajnika Fran Domalović, stud. med.; za blagajniku Dragutinu vitez Mušek Božinović, stud. med.; za knjižničara Robert pl. Hoch, stud. teoh.; za revizora Ljudevit Štrliča, stud. med. i Bogoslav Mažurant, stud. med.

Knjижevno vlasti.

Sa zahtvaljenoj primili smo sliodeću načinjavu džonja:

Smaglić Mijo, pjesan naših Muha-medovača, zabilježio dr. Friedrich S. Kraus. Nalogom antropološkog društva u Đecu. U Dubrovniku, naknadom knjižnare D. Pretnara. 1880. Cijena franko a poštum 85 novč.

Štednja S. Smiljea. Sveo Nikola Šimšić, Izdala o svom trošku »Matica Dunavljaka. U Zadru, hrvatskom »Narodnog Ljetstac 1880.

Sljepas Toma. Izverna prispovjest, na pleo Štopjan Širok. U Bakru. Tiskar i naklada Rudolfa Dosečibrunnera 1880. Cijena se postižurom 35 novč.

Obra pukla Škola. Knjižnica za učitelje, roditelje, usgojitelje i sve prijatelje pukog učionja i obuke. Izdaju: Miroslav Cvrgić, urođen Ivan Širok. Svezak IV.

Znamenje sv. Krizme, za sve zugradio pukko škole. Njupiano Cvjetko Gruber, župnik Ižadovacu. Cijena 80 novč. Izlazi svakog dana u mjesecu po jedan zvezak. Prodaja na 8 svezaka ili na jednu godinu 1 for. 60 novč. Predplatu prima uredništvo Obra pukko škole u Šonu.

Umstvo ribarstvo. Spisan Ivan Franke, Ljubljana. Tiskala in naklada Ignacij pl. Klemunay i F. Bamber. 1880.

Zdravstvoje džeta. Napisao dr. Gjurkovski, ker. podžupanijski fizik, sudbini i uspijeku hrvatskog župnika hrvatskom, ved u turskom i to pomoći jednogu tumaču. Opakil nam pako valju, da biješo obtuženom hrvatski sastavljenje, da je obtuženi imao biti sudjen u Dubrovniku, da je u njim razgovarao pred porotom branitelji hrvatski i napokon, da su kol po porotu tolli sudci znali bar toliko hrvatski koliko i turski.

Potomci su među tim pronašli obtuženoga nedužnim rješili ga obtuživo pa mu na koncu sabrali i nešto novca, da može kući. Opetujuo dake: I turski

Kroatiska Recue. Berichto obor socijalo uču literarische Verhältnisse der slavaschischen Völker. 1888. Leop. Hartmann's Verlag (Kugel-Deutsch). Agram. Zweiter Jahrgang. Hef. I. Cijena devet svezak 8 for.

Čeditovanje.

Po želji g. Ivana Vrana, župnika na Vrh Izjarijuvemo ovim rado, da on nije pisao niti nastavio razgovora »Jur. Fran.« u našem listu br. 16. od 24. aprila t. g.

Uredništvo.

Listnica uredničtvua. Doprisku iz Roščine. Vašeg »Frančinu! I Juriju! nezmožno izdati, jer se pogorevaraju o privatnici osobu, koje narudu nečisu da dobra ni zla, to nebi našo cijeli telje to zanimalo. Kako ste se mogli sami uveriti, naši »Fr. i Jur.«, biljaju sami one stvorove, koji se protive našemu narodu programom t. j. koji se narodni im protivljeni. U privatne zadrževlje nedržam. Priješki vam odzdrav. — Č. g. M. G. Želje. Primiti u redu. Hrvata. Da bi sami svli naši dužnički tako učinili, nobi nikada u nepriliku dođi.

Zahvala.

Za pogorsao u Čapilih sakupili su nadaju, slično gospodu mliodnju: Širok Mate, župan u Bernaševu for. 4-7. Brnislj Ivan, župan u Brezici for. 8-2. Susan Ljubić, župan u Južnjevoj for. 3-4. Host Josip I. St. Župan u Hostovu for. 0-20. Jurčić Josip, župan u Trinajstljevoj fr. 8-1. Krčić Ante, župan u Matuljevoj fr. 8-2. Jelihov Mirko u družtu »Hrvatske« u Kastavu daljnja for. 2-1. Ukupno 15 for. 60 novč. — Pribrojiv k tomu svota i izkaza za 50 for. 85 novč, sačijljeno je zadržati ukupno 100 for. 25 novč.

Uime sirotinje pogorelačke budu ovim avlim, koji su k tomu bio doprineli, izredanju juvna zahvala.

Od ostale gospode župane očekujem, da nude ni oni zaostati u sakupljanju mliodnja, ved da će slijediti spomenuto vredno drugovo.

Glavarstvo obdine Kastav, 26. maja 1888. Munit, glavar.

Priponjano.)

Kako dozvajemo iz poslednjeg broja »Naše Sloga», uzoli smo mi podpisani u priuđenoj. Vam vistci »Na istarskom parobrodu« jednu osobu za drugu. Da Vam oporemo od svakog krivnje, očitujemo ovim, da je ono Što vam. Vam pripovjedali od riđi do riđi istinito, jedino pomenja je u tom, što nam vjerojato rečeno, da je onaj, avtorilek novigradski, dođim dozvajamo kašnije, da je ono noki talijanski istarski kanonik. Na istom parobrodu nalazio su i drugi stariji svećenik, nu taj se nijo mješao u politiziranje sa ređenim g. kanonikom. Možemo Vam daprdo i prisogom potvrditi, da je spomenuti g. kanonik, govoreći o slavenskih svećenicih Istre spomenuto kao tabožnjog agitatora i čestitoga g. župnika iz Rakotole, rekavši: »quel merle d'Olandini». Toliko istini za vjeru u za našo opravdanje.

Odličnim stovanjem:
U Motovunu, 22. maja 1888.
Slike 2 podpisana.
*) Za dlanke pod ovim nastavom neodgovorno uredništvo.

Lutrijski brojevi

	22. maja
Tret	1 14 66 72 30
dne 26. maja	
Prag	82 58 72 80
Lavov	84 67 79 19 17
Niemannstadt	16 94 0 76 66

Trčanska burza

	dne 26. maja
Autrijhka pap. renta for.	85 25 do for. 85,10
Ugarska	• • 95 05 • • 95,15
Ista u zlatu 4%	• • 105,80 • • 105,75
Dlonice nač. banko	• 878 • • 870
• Kreut-banke	• 264,00 • • 284,00
Talijanska ranta	• 90,50 • • 97,-
London 10 lireh	• 126,1% • • 127,65
Napoleoni	• 10,0460 • • 10,00
C. kr. cekatni	• 5,05 • • 5,07
Dražno macko	• 0,03,05 • • 0,03,10
Isto francuske	• 50,15 • • 50,30
Talijanska lire	• 60 • • 60,10

Nr. 218.

Oglas natječaja!

U smislu zaključka obč. za stupstva razpisuje se ovim natječju za mjesto občinskog tajnika godišnjom plaćom for. 450 n. v. koju će svaki mjesec poplatno iz občinske blagajno vuci. — Natjecatelji za ovo mjesto imaju podnesti svoje molbe do 20. junija t. g. podpisom u odboru, i ujedno dokazati koliko svoju pripadnost, tako i poznanje hrvatskoga, kao uredovnog jezika u rječi i pismu, zatim talijanskoga a po mogućnosti i njemačkog jezika.

Občinski odbor
U Baški 24. maja 1888.
Za načelnika, občinski vjećnic
Pajalić. 3-1

